

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge
Direcció General del Medi Natural

**AVANTPROJECTE DE LLEI
DE LA BIODIVERSITAT I EL PATRIMONI NATURAL**

Principals aspectes destacables

5 de maig de 2010

AVANTPROJECTE DE LLEI DE LA BIODIVERSITAT I EL PATRIMONI NATURAL: PRINCIPALS ASPECTES DESTACABLES

Aquesta llei és la iniciativa més important i més ambiciosa que s'ha plantejat al nostre país en matèria de protecció del patrimoni natural. Defineix un nou marc per a les polítiques públiques, però també estableix un nou escenari per a tots els agents públics i privats que tenen relació amb la biodiversitat i el patrimoni natural, amb l'objectiu de garantir la conservació del capital natural de Catalunya i fer possible el manteniment dels serveis ambientals que els ecosistemes presten al benestar del conjunt de la societat.

Les motivacions més destacables per a l'aprovació d'un nou marc legal en matèria de biodiversitat i patrimoni natural a Catalunya són les següents:

- a) La diversitat biològica i el conjunt del patrimoni natural és extraordinàriament rellevant en el territori de Catalunya, amb una riquesa d'espècies i d'hàbitats superior a molts països europeus de major superfície, i amb un territori que manté en un 65% de la seva superfície un alt grau de naturalitat.
- b) L'aportació dels ecosistemes al benestar humà és la base del desenvolupament socioeconòmic. Els anomenats "serveis ambientals dels ecosistemes" depenen del funcionament ecològic dels sistemes naturals i del bon estat de conservació de la diversitat biològica. Els ecosistemes regulen el cicle de l'aigua, produeixen oxigen i fixen CO₂, intervenen en la formació i la retenció dels sòls, proporcionen aliments, fusta, fibres i altres materials, i també un gran nombre de substàncies utilitzades en la indústria farmacèutica. El patrimoni natural és un actiu de primer ordre per a la indústria turística del país, i l'accés al medi natural proporciona nombroses oportunitats per a la salut, educatives, culturals, de lleure.... El patrimoni natural, en fi, conforma bona part dels paisatges de Catalunya, i és un element fonamental de la seva identitat nacional.
- c) El marc legal a Catalunya en aquesta matèria és actualment dispers i desactualitzat. Cal una reforma legal que incorpori tot el cabal comunitari de protecció de la biodiversitat, la legislació bàsica estatal aprovada durant la present legislatura i els nous conceptes fins ara inexistents al nostre marc normatiu: el patrimoni geològic, la connectivitat ecològica, la conservació dels hàbitats amenaçats, la custòdia del territori, la fiscalitat favorable a la conservació, etc...etc... que s'han fet presents en les respostes a la problemàtica de la conservació arreu del món.
- d) L'esforç internacional per aturar la pèrdua de biodiversitat i els nous objectius i instruments per a més enllà del 2010 tenen un especial ressò i suport des de Catalunya, i l'aprovació d'aquesta nova Llei és un pas decisiu en el compromís de Catalunya amb la conservació del capital natural del planeta.

Aspectes generals de la Llei

1. La Llei té per objecte establir el **règim jurídic de la protecció, la conservació, l'ús sostenible, la gestió, la millora i la restauració del patrimoni natural** i dels elements culturals i de coneixement tradicional que hi estan associats, inclosos els seus valors immaterials i intangibles, la diversitat biològica, geològica, edafològica i paisatgística, els processos ecològics i geològics que hi tenen lloc, i els serveis que presten els ecosistemes al benestar humà.
2. El Títol I de la Llei estableix **un nou marc general per a la conservació del patrimoni natural a Catalunya**: defineix els objectius generals i els principis rectors de la conservació, defineix la funció social de la conservació del patrimoni natural i els drets i deures de la ciutadania, i estableix un catàleg de deures dels poders públics, que la Llei desenvolupa al llarg del seu articulat.

3. La planificació estratègica de la conservació del patrimoni natural es planteja mitjançant **l'Estratègia per a la conservació del patrimoni natural**, un nou instrument que, de fet, s'emmarca en els compromisos adquirits des de l'entrada en vigor del Conveni de diversitat biològica de 1992, i que a Catalunya encara resta pendent. L'Estratègia pot ser desenvolupada amb plans sectorials més concrets, que incorporin els objectius de la conservació en diversos sectors de l'acció pública.
4. La Llei incorpora a l'ordenament jurídic de Catalunya **els plans d'ordenació dels recursos naturals**, un instrument de planificació ja previst a la legislació estatal, i que fonamentalment s'ha d'utilitzar com a eina d'ordenació dels espais naturals protegits, substituint els actuals plans especials de protecció del medi natural i del paisatge, amb alguns efectes i continguts reforçats (com per exemple les mesures cautelars o la consideració de la connectivitat ecològica en les seves mesures).
5. Sens dubte una de les principals aportacions de la Llei és **la incorporació d'un conjunt de prescripcions i normes, d'aplicació directa o instrumentals, a les polítiques sectorials** que tenen relació amb la conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural. El principi d'integració ja contingut al Tractat de la Unió Europea aquí es concreta i s'adapta a la realitat de Catalunya. La Llei estableix mesures per a:
 - a) Les polítiques d'agricultura i ramaderia
 - b) Les polítiques de pesca marítima i de gestió del litoral
 - c) Les polítiques forestals i les hidrològiques
 - d) Les polítiques mineres i energètiques
 - e) Les polítiques territorials, urbanístiques i d'infraestructures
 - f) Les polítiques turístiques i de lleure
 - g) Les polítiques ambientalsAquestes mesures han de permetre adoptar una millor articulació del patrimoni natural amb un conjunt de polítiques que sovint concorren en el mateix espai, i que poden provocar pressions negatives per als ecosistemes.
6. Pel que fa als **serveis ambientals dels ecosistemes**, la Llei estableix l'obligatorietat del seu manteniment global, preveu l'avaluació periòdica del seu estat a Catalunya seguint les pautes de les avaluacions que realitza l'Organització de les Nacions Unides en aquesta matèria, i estableix fer-ne públics els resultats.
7. El **manteniment de la permeabilitat i la connectivitat ecològica** en el conjunt del territori s'incorporen a la Llei amb instruments propis, entre els que destaca el **Pla de connectivitat ecològica de Catalunya**, amb caràcter de pla territorial sectorial, i per a la tramitació del qual es preveu la possibilitat d'adoptar també mesures cautelars.
8. La Llei considera per primera vegada en el nostre ordenament jurídic **l'impacte que la societat catalana genera sobre la biodiversitat global** (a escala mundial), i preveu mecanismes d'informació, regulació i cooperació amb efectes en l'àmbit internacional, que puguin disminuir la petjada ecològica de Catalunya.
9. La Llei incorpora la fixació de **criteris sobre el patrimoni natural en els procediments d'avaluació ambiental**, especialment pel que fa a la naturalesa de les mesures compensatòries que certs projectes han d'adoptar, contribuint a clarificar aquesta qüestió i generalitzant el principi de compensació en els casos de pèrdua neta de patrimoni natural. L'objectiu és garantir la recuperació dels elements del patrimoni natural afectats quan sigui possible, o a la restauració en altres indrets viables quan no ho sigui; contempla, a més, la possibilitat d'adquisició pública de terrenys amb presència d'elements del patrimoni equivalents als alterats.

Espècies, hàbitats i patrimoni geològic

10. La Llei crea la **Llista d'espècies protegides** i el **Catàleg d'espècies amenaçades** com els dos principals instruments per a la conservació a escala d'espècie. Preveu l'elaboració de plans de recuperació i conservació per a les espècies amenaçades, i la delimitació de les seves àrees crítiques. La Llei integra tot un conjunt d'articles de la legislació vigent en matèria de protecció dels animals, de manera que es concentra en un única llei tota la regulació sobre les espècies de la fauna autòctona.
11. S'incorpora i s'amplia també la normativa vigent en matèria **d'arbres i arbredes monumentals**, amb el criteri d'integrar en un sol text legal tota la normativa dispersa en matèria de conservació.
12. També per primera vegada en l'ordenament jurídic de Catalunya s'adopten un conjunt d'instruments per fer front a la problemàtica de les **espècies invasores**, com la creació del **Catàleg d'espècies exòtiques invasores**, classificant-les segons el risc d'impacte sobre la biodiversitat, que comporta que es prenguin mesures de control i erradicació quan sigui possible.
13. La creixent orientació global de la conservació a la consideració dels hàbitats com a objecte principal d'atenció (vegi's per exemple la Directiva Hàbitats de la Unió Europea), fa que la Llei incorpori instruments innovadors com el **Catàleg d'hàbitats amenaçats**, atorgant-los un règim propi de conservació i protecció. Atorga una protecció singular a les zones humides, a través del **Pla de protecció de les zones humides**, ampliant el règim protector ja vigent a la Llei 12/1985, d'espais naturals.
14. Un altre aspecte innovador és la incorporació de **la conservació del patrimoni geològic** en el conjunt de la Llei (de fet el concepte de patrimoni natural engloba també el patrimoni geològic), i s'estableixen també mesures específiques per a garantir-ne la protecció mitjançant l'Inventari d'espais d'interès geològic i la Llista de roques i minerals protegits. En un i altre instrument es preveu la col·laboració entre el departament competent en matèria de medi ambient i l'Institut Geològic de Catalunya.

Espais naturals protegits

15. La Llei continua configurant **els espais naturals protegits com la columna vertebral de la política pública de protecció del patrimoni natural** a Catalunya, però introdueix diverses novetats al marc legal vigent. Regula el règim jurídic dels espais naturals protegits, a resultes, per una banda, de l'adaptació a la normativa estatal i comunitària vigent en la matèria; i de l'altra, a l'experiència consolidada durant els darrers anys quant a la planificació i la gestió d'aquests espais.
16. S'estableix el **Sistema d'espais naturals protegits de Catalunya**, que dona coherència interna al conjunt dels espais naturals protegits i integra en un sistema únic els instruments de conservació, planificació i gestió. El **Pla d'espais d'interès natural (PEIN)** continua essent l'instrument de planificació global que vertebrava el Sistema, amb caràcter de pla territorial sectorial. Introduir el concepte de «sistema» significa considerar que la protecció d'un espai natural protegit no és únicament un objectiu per sí mateix, sinó que és un element més per aconseguir la finalitat última de conservar el conjunt del patrimoni natural.
17. La Llei agrupa totes les **categories de protecció** d'espais naturals disperses per diversos instruments legals internacionals, i els dona coherència en el marc del Sistema d'espais naturals protegits. La Llei defineix **categories de protecció especial** com són la reserva natural, la reserva natural integral, el parc nacional, el parc natural, el monument natural, i l'àrea marina protegida, que inclouen també les categories establertes per instruments internacionals (Zones humides d'importància internacional incloses a la Llista de Ramsar, Zones especialment protegides d'importància per al Mediterrani), i els espais de la xarxa Natura 2000 (Zones especials de conservació i Zones d'especial protecció per als ocells). Els parcs naturals i

nacionals conformen el que s'anomena la **Xarxa de Parcs de Catalunya**, per reforçar-ne les funcions específiques en el marc del Sistema.

18. La Llei introdueix **canvis i precisions importants per a algunes de les figures de protecció**: els paratges naturals d'interès nacional passen a ser monuments naturals; s'adequa la regulació dels parcs nacionals a la norma bàsica estatal de la Xarxa de parcs nacionals; s'incorporen les categories de monuments naturals i d'àrees marines protegides, i s'adeqüen les disposicions relatives a la xarxa Natura 2000 de les Directives d'ocells i hàbitats; les categories de reserves naturals de fauna salvatge i les reserves naturals parcials es reclassifiquen en reserves naturals. A més, cada tres anys s'ha de publicar un llistat dels espais naturals protegits declarats amb la seva equivalència amb les categories d'espais protegits de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN).
19. Per a la **declaració dels espais naturals protegits** es manté l'esquema de la Llei d'espais naturals de 1985, que n'atribueix la competència a la Generalitat de Catalunya amb la particularitat dels parcs nacionals, que s'han de declarar per Llei de l'Estat. Es concreta el contingut de l'instrument de declaració i s'amplia la relació d'entitats que poden promoure la declaració dels espais naturals protegits.
20. Es defineixen **els instruments de planificació dels espais naturals protegits**: el pla d'ordenació dels recursos naturals i el pla de gestió, encara que també es poden elaborar plans, normes o programes sectorials o específics, o bé programes anuals de gestió.
21. S'estableix com a obligació dels poders públics l'adopció de determinacions per a l'**adquisició de sòl en els espais naturals protegits** quan ho requereixi la seva gestió eficaç. En aquesta línia, per a les reserves naturals integrals s'estableix l'obligació per part de l'Administració de la Generalitat d'expropiar les finques i drets afectats i s'estableix un termini màxim de dos anys perquè s'adquireixin aquests terrenys.
22. Es millora i es reforça el model de gestió dels espais naturals protegits, **incorporant diverses possibilitats de governança**, i la col·laboració dels departaments sectorials, que han de formar part dels òrgans de govern d'aquests espais quan les seves competències en resultin afectades. Si bé la gestió correspon sempre al departament competent en matèria de medi ambient, es preveu la facultat de delegar-la en ens locals, consorcis, entitats sense afany de lucre o en persones propietàries, arrendatàries o titulars de drets reals. Es tracta d'augmentar la coresponsabilitat en els objectius de conservació i deixar pas a fórmules que atorguin més protagonisme a l'administració local, a les entitats de conservació de la natura, a les persones usuàries del territori i a la comunitat científica, una realitat que ara ja existeix i que la Llei articula i ordena.
23. La Llei classifica **els òrgans que intervenen en la gestió dels espais naturals protegits** i en defineix les funcions generals: els òrgans rectors, els òrgans gestors, els òrgans col·laboradors i els òrgans científics assessors. Ha de ser l'instrument de declaració de l'espai protegit el que n'estableixi la necessitat en cada cas. Tots ells són obligatoris en cada espai de la Xarxa de Parcs de Catalunya.
24. Finalment, es reconeixen **altres espais amb finalitats de conservació**: les Reserves de la biosfera, els Llocs naturals de la Llista del patrimoni de la humanitat de la UNESCO, i els espais naturals d'interès local, tot i que es diferencien de la categoria jurídica d'espai natural protegit.

Coneixement i informació

25. La Llei **atorga gran importància al coneixement de la biodiversitat i el patrimoni natural**, com a base per a la formulació de polítiques sòlides i ben fonamentades. Regula els instruments i les mesures sobre informació, coneixements tradicionals, recerca científica i avaluació en matèria de patrimoni natural que han de permetre l'accés universal a la informació i complir amb el deure dels poders públics de facilitar la difusió de coneixements relatius a la biodiversitat i el patrimoni natural.
26. Es crea el **Sistema d'informació sobre el patrimoni natural**, que integra el coneixement científic i tècnic disponible, i conté tota la informació procedent de catàlegs, inventaris, llistes o registres; a més dels resultats d'estudis, investigacions i recerca que provinguin d'universitats, museus i centres similars. En forma part, entre moltes altres fonts informatives, el Banc de dades de biodiversitat i el Sistema de seguiment del patrimoni natural.
27. Un altre aspecte innovador de la Llei és la previsió d'inventariar **els coneixements tradicionals relatius a la biodiversitat** (el que alguns autors anomenen "etnobiodiversitat"), i establir-ne mesures de protecció.
28. Al departament competent en matèria de medi ambient se li assigna l'obligació **d'avaluar, almenys cada sis anys, els resultats de les polítiques de conservació del patrimoni natural**, tot i que l'avaluació de les polítiques públiques i la rendició de comptes s'incorpora a la Llei en diversos apartats.

Participació social

29. La Llei reconeix **la custòdia del territori** com a fórmula per implicar les persones propietàries i usuàries del territori en la conservació dels valors i els recursos naturals, culturals i paisatgístics. Es defineixen els acords de custòdia, les entitats de custòdia i es crea el Registre d'entitats i acords de custòdia. Es reconeixen determinats drets a favor de les entitats d'estudi i conservació de la natura i a les persones propietàries, arrendatàries o titulars de drets reals sobre finques rústiques, així com a les seves associacions i a organitzacions d'explotacions agràries i forestals.
30. S'incorporen a la Llei instruments nous per facilitar l'adopció de **compromisos voluntaris en matèria de conservació de la biodiversitat** a les empreses, els ens locals, les entitats sense afany de lucre, les universitats i altres institucions educatives, com per exemple **els plans d'acció per a la biodiversitat**.
31. En el conjunt de la Llei es preveuen diversos **mecanismes de participació pública** com ara la consulta sistemàtica a les entitats científiques, econòmiques, culturals, socials i ambientals, en tots els instruments que despleguen la Llei; la col·laboració entre l'administració i altres organitzacions per dur a terme programes de cria o cultiu d'espècies amenaçades fora del seu hàbitat; o la possibilitat, per part de les administracions públiques, de subscriure acords per delegar la gestió d'un espai natural protegit en una entitat sense afany de lucre o en persones titulars de drets reals, segons el cas.

Organització administrativa

32. Tot i que la Llei no modifica la distribució competencial entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals de Catalunya, sí que estableix **un conjunt d'instruments i de mesures per promoure que les entitats locals, dins el seu àmbit de competències, contribueixin a l'assoliment dels objectius de la Llei**: la participació sistemàtica en els instruments que despleguen la Llei i que tenen una recuperació local, la possibilitat de declarar espais naturals d'interès local i de gestionar per delegació espais naturals protegits, aprovar plans d'acció per a la biodiversitat o crear comissions municipals de patrimoni natural.

33. Es preveu la creació de dos òrgans consultius: el **Consell Social de la Natura**, com a òrgan de participació social, amb funcions de deliberació, consulta i assessorament, i la **Comissió Científica Assessora de la Natura**, com a òrgan consultiu, amb la finalitat d'assessorar tècnicament i científicament a l'Administració de la Generalitat i al Parlament. Funcionalment vénen a substituir el Consell de Protecció de la Natura, que continua exercint les seves funcions mentre no es creïn els dos nous òrgans.

Instruments econòmics, fiscals i financers

34. Es creen **incentius per a la conservació i l'aprofitament sostenible dels components de la biodiversitat a través de diversos mecanismes**, com l'establiment d'ajuts tècnics i financers per a finques, especialment les situades en els espais naturals protegits, i les que han subscrit acords de custòdia del territori. Ni aquests ajuts ni altres subvencions amb càrrec a fons de les administracions públiques no poden ser concedits a activitats que incideixin desfavorablement sobre el patrimoni natural o siguin contràries als objectius de la Llei.
35. La millora del finançament de les polítiques de conservació s'aborda amb la creació del **Fons de conservació del patrimoni natural**, per finançar actuacions de prevenció, protecció, conservació i restauració del patrimoni natural i les mesures que les fomenten. Es nodreix dels recursos que provenen de les partides assignades a través dels pressupostos de la Generalitat, d'aportacions de fons d'altres administracions i de persones físiques o jurídiques, de la part que correspon a la Generalitat de l'assignació tributària de l'IRPF a les activitats relacionades amb la defensa del medi natural i la biodiversitat i de fons comunitaris adreçats a la conservació del patrimoni natural. També s'hi destinen quanties recaptades per tributs i taxes afectes al Fons, així com els que provenen de la recaptació de les sancions derivades de les infraccions de la Llei, i d'altres fons que es determinin.
36. S'introdueix la possibilitat de **pagar deutes tributaris amb la cessió a la Generalitat de finques situades en espais naturals protegits o en àrees d'alt valor natural**, de manera semblant a la regulació existent pel que fa al patrimoni cultural.
37. Amb la finalitat de garantir una adequat repartiment equitatiu de beneficis i costos de la conservació, la Llei preveu que, en el termini d'un any, **la Generalitat ha d'establir beneficis fiscals** per a la participació en acords de custòdia del territori i acords de conservació per part de persones propietàries o titulars de drets reals sobre finques i recursos naturals, i en acords entre l'Administració de la Generalitat i els titulars d'explotacions agràries que contribueixen a la consecució dels objectius d'aquesta Llei. Així mateix, s'incorpora la possibilitat de crear **sistemes de pagament per serveis ambientals** per tal de contribuir a mantenir les activitats beneficioses per a la conservació del patrimoni natural. Reconeix la importància dels serveis que presten els ecosistemes al benestar humà, com a valor immaterial i intangible del patrimoni natural, i al manteniment dels processos ecològics essencials.

Mesures de compliment dels objectius de la Llei

38. La Llei inclou un títol complet sobre les **mesures per garantir el compliment de la Llei**. Es classifiquen i tipifiquen les infraccions i les seves sancions, es preveu l'adopció de mesures addicionals en el cas d'infraccions greus o molt greus, regula els comissos, preveu en determinats casos multes coercitives, i estableix garanties de reparació del dany causat.
39. Es crea un **Registre de persones infractores** en relació amb el medi ambient, que permet disposar de mecanismes de control pel que fa a l'atorgament de subvencions amb fons de la Generalitat, o per a la contractació amb les administracions públiques.

Barcelona, 5 de maig de 2010

Annex 1: La nova Llei de la biodiversitat i el patrimoni natural en el context internacional

L'any 2010 era la fita adoptada en els acords del Consell europeu de Göteborg el 2001, per aturar la pèrdua de diversitat biològica a la Unió Europea. A escala mundial es va adoptar l'any 2002, a la Cimera de Johannesburg, un objectiu similar per al 2010, encara que més modest: "Reducir el ritme de pèrdua de biodiversitat a tot el món". Un objectiu que entroncava amb els postulats del Conveni de diversitat biològica adoptat a escala mundial l'any 1992, a la Cimera de Río de Janeiro.

Avui, amb les dades més recents disponibles, ja sabem que ni un ni l'altre objectiu s'han acomplert i que, per tant, es fa ineludible continuar treballant per reforçar les polítiques i les accions a favor de la biodiversitat en tots els àmbits i en tots els sectors de la societat.

A Catalunya també es perd biodiversitat, tot i que no per igual en tots els sistemes naturals. Avui sabem, amb consistència estadística suficient, que s'està perdent biodiversitat sobretot en els espais agrícoles, als prats i les pastures, i als hàbitats marins, mentre que als boscos i a les zones humides, en termes generals, l'estat de conservació de la diversitat biològica ha anat millorant. I ho sabem gràcies a les dades dels programes de seguiment de la biodiversitat a llarg termini, que es van posar en marxa a principis de la dècada dels noranta entre el Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya i diverses entitats naturalistes, centres de recerca i societats científiques del país.

A escala comunitària, la Comissió europea ha assenyalat un conjunt de causes per a les quals no s'ha assolit l'objectiu del 2010, malgrat els esforços desplegats a tots els nivells, tant governamentals com en la societat civil. Entre aquestes causes destaquen les següents:

- a) Les carències a nivell polític i estratègic.
- b) Les carències en matèria d'informació i coneixement.
- c) La deficient integració de la biodiversitat en les polítiques sectorials i territorials.
- d) Les carències en la comunicació i l'educació per fomentar la conscienciació.
- e) L'insuficient finançament per a les polítiques de biodiversitat.
- f) La incompleta implementació de certs instruments legals comunitaris.

A escala mundial, està prevista l'aprovació del nou pla estratègic del Conveni de diversitat biològica, que ha de fixar les noves fites, i també els objectius i els recursos necessaris per assolir-los durant la propera dècada. I a la Unió Europea s'ha iniciat també un procés per definir la nova estratègia comunitària de biodiversitat, que s'hauria d'aprovar abans no acabi el 2010 o com a molt enllà, durant el primer semestre de 2011.

Més enllà del 2010: nous compromisos

La Comissió Europea, després d'assumir que no s'havia arribat a l'objectiu d'aturar la pèrdua de biodiversitat per al 2010, va adoptar el mes de gener d'aquest any una Comunicació, en la qual proposava l'adopció d'un objectiu a llarg termini, per al 2050, i un a mig termini, per al 2020, i definia quatre escenaris alternatius possibles, de menys a més ambiciosos i compromesos amb la conservació.

En el marc de la presidència espanyola de la Unió Europea durant el primer semestre de 2010, el Departament de Medi Ambient i Habitatge ha tingut l'oportunitat de participar el 15 de març de 2010 en el Consell Europeu de Ministres de Medi Ambient en representació de totes les comunitats autònomes de l'Estat, i això ha proporcionat una oportunitat excel·lent per intervenir en la discussió comunitària de definició de les orientacions estratègiques per a les noves polítiques de conservació de la biodiversitat. A més, les comunitats autònomes van adoptar una posició comuna que es va lliurar al Ministeri de Medi Ambient com a contribució a les noves orientacions estratègiques que el Consell Europeu de Medi Ambient va adoptar.

Algunes de les qüestions més importants aprovades pel Consell Europeu, que han d'orientar la conservació de la biodiversitat a la Unió Europea durant la propera dècada, es troben amb plena sintonia amb les propostes defensades des de Catalunya:

- Els 27 estats membres de la Unió han aprovat la fita més ambiciosa d'entre les que havia plantejat la Comissió per al 2050, en el sentit que “(...) es protegeixi, es valori i es restableixi la biodiversitat de la Unió Europea i els serveis ecosistèmics que proporciona –el seu capital natural– pel valor intrínsec de la biodiversitat i per la seva contribució bàsica al benestar humà i la prosperitat econòmica, i que permeti evitar els canvis catastròfics causats per la pèrdua de biodiversitat.”;

i per al 2020, l'objectiu de “(...) aturar la pèrdua de biodiversitat i la degradació dels serveis ecosistèmics a la UE abans de 2020 i a restablir-los en la mesura que sigui possible, reforçant al mateix temps la contribució de la UE per a prevenir la pèrdua de biodiversitat a tot el planeta.” S'ha acordat incloure aquests objectius a l'Estratègia de desenvolupament sostenible de la UE, i a la futura Estratègia 2020 de la UE.

- S'ha reiterat que la Unió Europea només aconseguirà aplicar els objectius d'aturar la pèrdua de biodiversitat i la degradació dels serveis ecosistèmics que es proposa si aplica els mitjans adequats a l'alçada d'aquests objectius. S'han de fixar objectius que concretin les fites del 2020, i que siguin ambiciosos, realistes, factibles i avaluable per als diversos ecosistemes, aspectes impulsors i pressions, i per garantir la seva integració a les polítiques sectorials pertinents, tant internes com externes.

- Es reafirma la importància de les àrees protegides i les xarxes ecològiques per a aquesta nova política de conservació, però també es subratlla que la protecció de la biodiversitat i el manteniment dels serveis ecosistèmics requereix polítiques i accions que vagin molt més enllà, creant per exemple una “infraestructura ecològica” a escala europea.

- Es posa de manifest la necessitat d'intensificar els esforços per integrar la biodiversitat en el procés d'elaboració i execució d'altres polítiques, i, especialment, en les polítiques relacionades amb la gestió dels recursos naturals, com les polítiques agrària, de seguretat alimentària, de boscos, de pesca i d'energia, i també en la planificació territorial, el transport, el turisme, el comerç i la cooperació al desenvolupament.

En aquest marc d'intensificació dels esforços polítics i institucionals a escala internacional per aturar la pèrdua de biodiversitat, el Govern de Catalunya planteja una de les iniciatives més ambiciosos de les darreres dues dècades en aquesta matèria: un nou marc legal per a la conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural, com una contribució responsable i solidària a la millora i el manteniment del capital natural que es troba a la base del benestar col·lectiu de la nostra societat.

Annex 2: El procés d'elaboració de la Llei

Legislatura anterior

- **Pacte del Tinell (desembre de 2003)**
L'Acord per a un Govern catalanista i d'esquerres a la Generalitat de Catalunya (l'anomenat Pacte del Tinell) incloïa, en l'apartat de 'Biodiversitat i prevenció de la contaminació': "Redactar i aprovar la Llei de protecció de la biodiversitat que integri i faci compatible la gestió dels recursos naturals, la conservació de la diversitat biològica de Catalunya i la presència dels seus servadors".
- **Consell Directiu del Departament de Medi Ambient i Habitatge (març de 2005)**
El Consell de Direcció del Departament de Medi Ambient i Habitatge va acordar iniciar el tràmit d'elaboració de la Llei i en va establir les directrius generals.
- **Jornades a la Universitat de Girona (juny de 2005)**
Van tenir lloc el 14 i 15 de juny de 2005 i s'hi van presentar els continguts essencials que hauria de tractar la Llei, organitzats en 5 blocs: principis bàsics; espais naturals, biodiversitat i custòdia del territori; coordinació sectorial; marc legal i financer; coneixement, monitoratge i avaluació. Representants de diferents sectors van aportar el seu punt de vista; hi van participar els principals agents culturals, econòmics i socials del país. Aquestes jornades van donar lloc a la publicació: *La futura llei de biodiversitat-patrimoni natural*. Girona: Documenta Universitaria, 2006
- **Dictàmens d'experts (setembre de 2005- juny de 2006)**
Es van encarregar els treballs següents: *Informe sobre les qüestions clau en matèria de conservació que caldria incloure en l'avantprojecte de llei de conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural de Catalunya* (J.M. Mallarach); *Proposta d'instruments econòmics i fiscals per a l'avantprojecte de llei de conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural de Catalunya* (Ent Consulting); *Informe de dret comparat sobre els documents de referència i legislació vigent que caldrà tenir en compte en l'elaboració en l'avantprojecte de llei de conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural de Catalunya* (DTUM).

Partint de la informació de les Jornades de la UdG, dels tres dictàmens experts i de les directrius aprovades pel Consell de direcció del DMAH, es crea en el sí del Departament de Medi Ambient i Habitatge, una comissió de treball per a l'elaboració del contingut de la futura Llei. El procés, però, queda interromput per les eleccions avançades.

Legislatura vigent

- **Acord de l'Entesa (novembre de 2006)**
L'Acord programàtic de l'Entesa Nacional de Progrés contemplava, en l'apartat d'actuacions en matèria de 'Medi ambient i energia': "Fer un nou salt endavant en la gestió dels espais protegits, amb l'aprovació de la Llei de protecció de la biodiversitat."
- **Acord de Govern i memòria prèvia (desembre de 2008)**
El 23 de desembre de 2008 s'acorda aprovar la memòria prèvia a l'inici de la tramitació de l'avantprojecte de llei de la biodiversitat i el patrimoni natural. En conseqüència, es reprenen els treballs de redacció de l'avantprojecte de llei.
- **Procés participatiu (maig-juny de 2009)**
El Pla interdepartamental de participació ciutadana 2008-2010 de la Generalitat de Catalunya, coordinat per la Direcció General de Participació Ciutadana (DGPC) del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (DIRIP), va preveure que el DMAH acompanyés l'elaboració de l'Avantprojecte de llei de conservació del patrimoni

natural i la biodiversitat d'un procés participatiu. La finalitat principal del procés va ser la de generar un debat social sobre una part dels continguts de l'Avantprojecte de Llei, que aportés elements de millora. Es van fer 5 sessions, on van participar 76 persones representants d'entitats i sectors diversos i es van aportar més de 200 propostes. La temàtica de les sessions va ser la següent: La implicació social en la conservació del medi natural (28 de maig, Girona); Els efectes de les polítiques sectorials sobre el medi natural (2 de juny, Manresa); Pràctiques agràries i conservació de la natura (8 de juny, Tortosa); Els instruments econòmics per conservar la natura (16 de juny, Barcelona); Sessió de tancament (29 de juny, Barcelona).

- **Consulta i treball interdepartamental**

Es fan consultes i reunions interdepartamentals sobre la proposta d'articulat de la Llei, i s'encarrega l'estudi: "*Introducció de criteris de responsabilitat exterior en la futura Llei de biodiversitat*" (Observatori del Deute en la Globalització – Càtedra Unesco de Sostenibilitat de la UPC). El 20 d'abril de 2010, el Consell Tècnic del Govern dóna el vistiplau a l'avantprojecte de Llei i autoritza l'inici del procés d'informació pública, previst per al 7 de maig de 2010, i d'una durada de 15 dies a partir de la publicació de l'anunci en el DOGC.

Annex 3: Posicionament comú de les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol sobre la nova política comunitària de biodiversitat per més enllà del 2010-05-05

**CONSEJO DE MINISTROS DE MEDIO AMBIENTE DE LA UNIÓN EUROPEA
BRUSELAS, 15 DE MARZO DE 2010**

**REUNIÓN DE LAS COMUNIDADES AUTÓNOMAS
APROBACIÓN DE LA POSICIÓN COMÚN
BARCELONA, 5 DE MARZO DE 2010**

POSICIÓN COMÚN

Diversidad Biológica: post 2010

Adopción de Conclusiones

Una vez evaluado el cuarto borrador de Conclusiones del Consejo, de fecha 23 de febrero, y teniendo en cuenta la Comunicación de la Comisión Europea, de 19 de enero, las CCAA:

1. **VALORAMOS positivamente** la orientación global del proyecto de Conclusiones en relación a los objetivos de la política de la UE en materia de biodiversidad, y estamos convencidos de que el Año Internacional de la Diversidad Biológica proporcionará una oportunidad política única para adoptar medidas de gran calado y repercusión a favor del capital natural del territorio europeo y del conjunto del planeta.

• **Introducción**

2. ESTAMOS DE ACUERDO en manifestar la importancia de la biodiversidad **por su valor intrínseco y también por la relevancia de los servicios ambientales de los ecosistemas** y su contribución esencial al bienestar de las sociedades humanas, a la prevención de catástrofes naturales y a la reducción de la pobreza; REITERAMOS especialmente la importancia de la conservación de la biodiversidad (del capital natural del planeta) para la consecución de los Objetivos de Desarrollo del Milenio.

3. EXPRESAMOS nuestra satisfacción por la utilización de las conclusiones del **estudio internacional TEEB**, al mostrar los vínculos entre economía y biodiversidad, y por poner de manifiesto la magnitud inasumible de las pérdidas económicas si no se detiene la pérdida de biodiversidad y la degradación de los servicios ambientales que de ella se deriva.

4. ESTAMOS DE ACUERDO en que las Conclusiones reconozcan que **la UE no alcanzará en 2010** el objetivo de detener la pérdida de biodiversidad, y que recojan como **principales causas**:

- Las carencias a nivel político y estratégico
- Las carencias en materia de información y conocimiento
- La deficiente integración de la biodiversidad en las políticas sectoriales y territoriales
- La insuficiente financiación para las políticas de biodiversidad
- La incompleta implementación de ciertos instrumentos legales

Reconocemos también como causas:

- Las carencias en comunicación y educación para la concienciación, y en investigación
- El comienzo tardío de la acción global de la UE para la conservación de la biodiversidad

5. ESTAMOS DE ACUERDO también en señalar de nuevo cuáles son **las principales presiones** sobre la biodiversidad: la destrucción, fragmentación y degradación de los hábitats causada por cambios en el uso del suelo, la sobreexplotación, las prácticas y los usos insostenibles de los recursos naturales, las especies exóticas invasoras, el tráfico ilegal de especies, la acidificación de los océanos, la polución y el cambio climático.

6. **PROPONEMOS** la inclusión del reconocimiento de la pérdida de biodiversidad como **el problema ambiental mundial más grave juntamente con el del cambio climático**, tal como recoge la Comunicación de la CE.

7. **PROPONEMOS** manifestar de forma más clara que la conservación de la biodiversidad es un **componente intrínseco del desarrollo sostenible en la UE** y en el mundo, proporcionando bienes y servicios que son el soporte de la actividad económica y del bienestar de las personas, y que por este motivo debe ocupar un lugar prioritario en la agenda política de la UE.

• **La biodiversidad en la UE**

8. VALORAMOS muy positivamente el esfuerzo por fijar nuevas metas, nuevos objetivos y nuevas medidas a alcanzar mediante **una nueva política europea** en materia de biodiversidad, en consonancia con las Conclusiones adoptadas por el Consejo de Medio Ambiente de marzo de 2009, en el sentido que la nueva meta interna de la UE que debe definirse será establecida por el Consejo Europeo de Primavera del primer semestre de 2010.

9. COMPARTIMOS la visión a largo plazo **-horizonte 2050-** que se plantea en el punto 1 del borrador de Conclusiones, como también en las Prioridades “Cibeles” adoptadas en enero 2010 en Madrid, en la conferencia organizada por la Presidencia española.

10. EXPRESAMOS NUESTRA SATISFACCIÓN por adoptar el objetivo del horizonte 2020 que corresponde a **la opción 4** de la Comunicación de la Comisión, la más ambiciosa de las planteadas hasta ahora (punto 2 del borrador de Conclusiones). La decisión se fundamenta en los motivos siguientes:

- a) Detener la pérdida de biodiversidad en la UE **no es un objetivo inalcanzable**. En cualquier caso, el cumplimiento de este objetivo depende fundamentalmente de las políticas públicas que se desarrollen y de la contribución que realicen los agentes sociales, los ciudadanos, las empresas y la sociedad en su conjunto. Por ello, no creemos que deba rebajarse el objetivo para los próximos 10 años sino todo lo contrario: hay que reforzar las condiciones para que pueda cumplirse, lo cual descarta la opción número 1 de la Comunicación de la Comisión. Si el objetivo fuera menos ambicioso que el actual, los recursos y los compromisos para alcanzarlos difícilmente se reforzarían.
- b) La importancia capital de la biodiversidad y de los servicios ambientales de los ecosistemas para la prosperidad económica y social de las sociedades europeas, y teniendo en cuenta todo lo que se ha perdido ya, hace que necesariamente se deba introducir **el objetivo de la restauración ecológica, la recuperación de la biodiversidad y la mejora en los servicios ambientales**

degradados. Esta dimensión hace descartar la opción número 2, que no la contempla. Como indica la Comunicación de la Comisión “... *la restauración de su estado [de los recursos naturales] y la mejora de su utilización pueden aumentar la productividad o desarrollar nuevas fuentes de crecimiento a través de procesos de ecoinnovación.*”

- c) **La UE es posiblemente el único actor global que puede liderar una estrategia mundial** ambiciosa en materia de biodiversidad, y para lograrlo ha de reforzar la dimensión de la biodiversidad en su política exterior. La opción 4 es la única que contempla este objetivo, reforzar la contribución de la UE en la conservación de la biodiversidad a escala mundial.

11. **CONSIDERAMOS IMPRESCINDIBLE** integrar la visión y los objetivos del 2050 y del 2020 en la **Estrategia Europa 2020**, y en todas las estrategias y políticas transversales de la UE (punto 3 del borrador de Conclusiones).

12. **ESTAMOS DE ACUERDO** en plantear para el 2020 subobjetivos ambiciosos, realistas y mensurables, acompañados de **indicadores** adecuados y de instrumentos de evaluación, tanto de las tendencias de la biodiversidad y de las presiones que soporta, como de la eficiencia y la eficacia de las políticas de conservación y de su integración en las políticas sectoriales (punto 4 del borrador de Conclusiones). **INSTAMOS** a multiplicar los esfuerzos para adoptar **una nueva estrategia de la UE de biodiversidad antes de finalizar el 2010, con objetivos intermedios para el 2015.** Aún así, queremos remarcar que es necesario que esos objetivos se materialicen en actuaciones concretas como única vía para avanzar hacia el objetivo de detener la pérdida de biodiversidad. Deben diseñarse con carácter urgente los instrumentos a utilizar para que este objetivo no sea una utopía, como ha ocurrido en 2010. Es especialmente necesario desarrollar los instrumentos financieros que permitan seguir trabajando en esta línea hasta 2020.

13. Con todo, **MANIFESTAMOS** que sólo será posible alcanzar un objetivo ambicioso de la UE si se superan las dificultades y los obstáculos ya identificados que han impedido alcanzar el objetivo 2010. **Una voluntad política más firme** implica adoptar las medidas necesarias para superar estos obstáculos, y dotarse de un nuevo marco estratégico y de gobernanza.

Queremos, pues, PONER DE MANIFIESTO algunos aspectos que consideramos esenciales para orientar la nueva política de la UE en materia de biodiversidad. Lo hacemos siguiendo cinco de los aspectos ya señalados en el borrador de Conclusiones, que deben ser mejorados y reforzados.

14. Sobre el refuerzo de las cuestiones estratégicas y políticas PROPUESTAS

- a) **Completar** las estrategias y la legislación adecuada de la UE en áreas que no tienen un marco europeo establecido: la protección del suelo, la lucha contra las especies exóticas invasoras, etc., y desplegar las políticas ya definidas, como la directiva de la Estrategia Marina.
- b) Instar a la aprobación de **estrategias estatales y regionales** para antes del 2012, en el marco del despliegue de la nueva estrategia de la UE.
- c) Poner de manifiesto la importancia de la gobernanza en las políticas de conservación de la biodiversidad (particularmente para dotarse de una mayor capacidad de actuación), y destacar especialmente **la contribución decisiva que los niveles de gobierno locales y regionales** deben tener en una nueva etapa de compromiso político para detener la pérdida de biodiversidad, tanto en la UE como a escala mundial.

- d) Reconocer el papel de todas **las autoridades regionales y locales, así como de los propietarios de tierras**, a la hora de gestionar los espacios y los recursos naturales e implementar de manera efectiva las políticas de conservación de la biodiversidad.
- e) Incrementar el **presupuesto** de la UE destinado a la conservación de la biodiversidad (actualmente el 0,1%) hasta el 2% del total, previa valoración del impacto de la medida sobre el conjunto del presupuesto comunitario y sobre las distintas políticas comunitarias.
- f) Instar a reforzar la **legislación estatal y regional** en aplicación de la estrategia europea y de las estrategias estatales y regionales. La legislación a nivel estatal y regional es especialmente importante para la integración de la conservación de la biodiversidad en las políticas sectoriales, donde se deberá bajar al nivel de gobierno más cercano al territorio.
- g) Desarrollar la idea de la **infraestructura verde europea**, con una estrategia europea antes del 2011, que ponga el acento en un sistema ecológico funcional y resiliente al cambio global. La Red Natura 2000 y la Red Esmeralda constituirían su núcleo principal.
- h) Incluir la valoración y la garantía de los **servicios ambientales de los ecosistemas** en la toma de decisiones a todos los niveles y en todos los instrumentos que puedan afectarlos.
- i) Promover **otros mecanismos** y estrategias de conservación de la biodiversidad como la custodia del territorio, o los denominados bancos de compensación o mitigación ecológica, y, en general, apoyar el **desarrollo rural sostenible** para detener el deterioro del medio físico y de la biodiversidad.

15. Sobre el refuerzo del conocimiento y la información PROPUESTAS

- a) Incorporar de manera más decidida a la política europea de investigación, el incremento de **conocimiento** sobre la biodiversidad, sobre los procesos naturales y las prácticas de manejo que favorecen su conservación, y sobre los servicios ambientales de los ecosistemas.
- b) Favorecer la **aplicación práctica** del conocimiento científico y cultural sobre la biodiversidad, especialmente en términos de gestión del patrimonio natural y de los recursos naturales
- c) Fomentar la aplicación de la contabilidad ambiental en la toma de decisiones, por parte de la administración pública, y en la evaluación de sus políticas.
Definir **una línea de base** como referencia para medir los progresos en materia de conservación de la biodiversidad (como en el cambio climático se mide el progreso respecto a las emisiones de 1990). Al carecer de información de calidad para definir esta línea de base, es fundamental para este año 2010 el establecimiento de una base de referencia científica sobre el estado de la biodiversidad, que contribuya a cubrir las lagunas de conocimientos actuales y a medir los progresos realizados.
- d) Establecer los **indicadores** de referencia europeos y obligatorios para todos los Estados miembros. Uno de ellos podría ser el grado de cobertura de ecosistemas naturales y seminaturales de cada país, vinculado a un objetivo cuantitativo de su mantenimiento.
- e) Establecer la **rendición de cuentas** en las políticas europeas de biodiversidad como un instrumento para medir el progreso en los objetivos planteados.
- f) Multiplicar las iniciativas para que los **ciudadanos** europeos conozcan y se impliquen más en la problemática de la conservación de la biodiversidad, teniendo en cuenta que sólo una tercera parte entiende el término “biodiversidad”.
- g) Desarrollar, y promover la transferencia, de las **mejores prácticas y tecnologías disponibles** para un uso eficiente de los recursos naturales, y, concretamente, incrementar las medidas de sensibilización y formación en cuanto a prácticas sostenibles dentro del desarrollo rural.

16. Sobre la integración de la conservación de la biodiversidad en las políticas sectoriales PROPUESTAS

- a) Adoptar, en la nueva estrategia de biodiversidad de la UE, objetivos concretos y mensurables del progreso de esta integración en los **sectores más críticos** para la conservación de la biodiversidad (agricultura, pesca, silvicultura, ordenación del territorio, energía, política hidrológica, turismo, cooperación al desarrollo, cambio climático, comercio, infraestructuras...).
- b) Los Estados miembros deberán presentar medidas concretas a la Comisión Europea en esta materia **antes de 2011**.
- c) La revisión prevista de las políticas comunes de pesca, agricultura y política regional debe incluir **objetivos obligatorios** de prevención de pérdida de biodiversidad.
- d) La **evaluación ambiental** de planes y programas, así como la de proyectos, son instrumentos eficaces para incorporar los objetivos específicos de prevención de la pérdida de biodiversidad en la planificación sectorial.
- e) Promover un esquema de la UE relativo al **pago por servicios ambientales**, por medio de mecanismos adecuados que favorezcan la distribución equitativa de los beneficios y costes de la conservación de la biodiversidad, apoyándose en los principios de “recuperación íntegra de costes” (incluidos los costes externos o externalidades), de “quien contamina, paga” y de “quien conserva, cobra”.
- f) Promover la **compra pública verde**, como mecanismo para aplicar criterios de responsabilidad con la conservación de la biodiversidad en todas las compras y contrataciones públicas, y para promover la producción y el consumo de bienes y servicios elaborados o procedentes de áreas manejadas en concordancia con la conservación de la biodiversidad.

17. Sobre el refuerzo de la financiación PROPUESTAS

- a) Aparte del incremento del presupuesto de la Unión mencionado con anterioridad, la UE ha de modificar la opción de la integración en la financiación de la Red Natura 2000, que se ha demostrado insuficiente, ineficiente y un obstáculo muy importante para la puesta en marcha de la Red. Por contra, se debe establecer un **Fondo de Biodiversidad**, que financie Natura 2000 y otras acciones en materia de biodiversidad con aplicación del criterio de subsidiariedad, sin dejar de plantear posibilidades de financiación de la biodiversidad mediante los otros instrumentos financieros de la UE.
- b) En los otros instrumentos financieros, el criterio de conservación y recuperación de la biodiversidad debería ser un criterio de priorización en la selección de proyectos a financiar.**
- c) Identificar **mecanismos financieros innovadores** para las políticas de biodiversidad, y fomentar su aplicación (por ejemplo apoyando la formación de los cuadros técnicos, la difusión de buenas prácticas, etc.).
- d) La biodiversidad ha de formar parte del nuevo indicador que deberá complementar el **PIB** como medida de progreso.
- e) Las conclusiones del **estudio TEEB** deben tener la máxima difusión a todos los niveles, especialmente entre los responsables de la toma de decisiones políticas y económicas, para poner de relieve la vinculación entre la pérdida de biodiversidad y la degradación de los servicios de los ecosistemas, y la degradación de la base económica del territorio europeo.
- f) Abordar una **reforma fiscal ecológica** a escala europea y estatal, para gravar las actividades que contribuyan a la degradación de la biodiversidad e incentivar las que contribuyan a su conservación, respetando el principio de neutralidad y de no incremento de la presión fiscal.
- g) Evaluar a escala de la UE y estatal los **incentivos** que contribuyen a la destrucción y la degradación de la biodiversidad, y adoptar medidas graduales para eliminarlos.

- h) Potenciar las oportunidades sinérgicas entre la **financiación** para la mitigación y la adaptación al cambio climático y la financiación de la conservación de la biodiversidad.
- i) Promover la financiación procedente de los **sectores privados** en materia de conservación de la biodiversidad.
- j) Apostar por la introducción de criterios de conservación de la biodiversidad en las **políticas agrícola, pesquera y regional y otras políticas**, con la financiación procedente de sus respectivos fondos.

18. Sobre el refuerzo de la Red Natura 2000

PROPUESTAS

- a) Completar la Red, especialmente en los **espacios marinos**.
- b) Adoptar las medidas de conservación y de gestión adecuadas para alcanzar los objetivos comunitarios previstos en la **legislación** (directiva Hábitats y directiva Aves) y actualizarla de acuerdo con el avance del conocimiento científico,
- c) La gestión y el despliegue de la Red Natura 2000 sólo será posible si se parte del principio de **subsidiariedad**. Se ha de evitar burocratizar el desarrollo de la Red, e implicar al máximo a todos los actores en los niveles de decisión.

- **La biodiversidad global**

19. MANIFESTAMOS la convicción de que los objetivos ambiciosos que la UE se propone también pueden **extenderse al escenario global**, con el liderazgo de la Unión en esta materia, y especialmente en el nuevo **Plan estratégico del Convenio de las Naciones Unidas** sobre la Diversidad Biológica que ha de aprobarse durante 2010.

20. ESTAMOS DE ACUERDO en que la creación de la **Plataforma Intergubernamental sobre Diversidad Biológica y Servicios de los Ecosistemas** (IPBES) puede suponer un elemento muy positivo para reforzar, desde el conocimiento científico y técnico, las nuevas políticas de biodiversidad de todo el mundo.

21. PROPONEMOS que la UE coordine posiciones para adoptar un discurso coherente de todos los países en la **Sesión especial de Naciones Unidas** sobre Biodiversidad en septiembre de 2010.

22. PROPONEMOS que la dimensión de la biodiversidad sea reforzada en la **política exterior de la Unión, especialmente en la política de cooperación al desarrollo**, dada la vinculación entre conservación de la biodiversidad, mantenimiento de los servicios de los ecosistemas y lucha contra la pobreza.

23. APOYAMOS el posicionamiento ya manifestado por la UE para que se adopten durante 2010 los acuerdos internacionales para establecer un régimen de **acceso a los recursos genéticos y una distribución justa y equitativa de los beneficios** derivados de su aprovechamiento (régimen ABS), y, en el marco de los acuerdos sobre cambio climático, el régimen de reducción de emisiones de la deforestación y degradación de los bosques. Se reitera la necesidad de transparencia, seguridad jurídica y previsibilidad al acceso a tales recursos genéticos.

24. HACEMOS UNA LLAMADA DE ATENCIÓN sobre el severo impacto que **la acción de la sociedad europea tiene sobre la biodiversidad de terceros países**, una realidad sobre la cual los esfuerzos de la UE para mitigarla han sido escasos. Efectivamente, la sociedad europea, mediante las importaciones de productos y servicios, las inversiones en terceros países, la bioprospección a cargo de empresas farmacéuticas y de alimentación, el turismo, el comercio de vida silvestre, etc., es la

causante de grandes presiones sobre el capital natural de otros países, y a menudo sobre países que no disponen de recursos ni de un marco institucional suficientemente sólido para enfrentarse a estas presiones con garantías para la conservación de la biodiversidad. **PROPONEMOS**, pues, adoptar un plan de acción de la UE para disminuir el impacto de la sociedad europea sobre la biodiversidad en terceros países, a partir de una evaluación integral de los factores de impacto y de sus causas.

25. **MANIFESTAMOS** la necesidad de **reformar los sistemas de gobernanza ambiental a escala global**, para incorporar la conservación de la biodiversidad y el mantenimiento de los servicios ambientales en todas las políticas, y así convertir las debilidades actuales de los sistemas económicos en oportunidades y promover el desarrollo sostenible y la creación de puestos de trabajo, con elevado valor añadido ambiental, especialmente en los países en desarrollo.

.....